Kanner, loosst mer lëschteg sënn

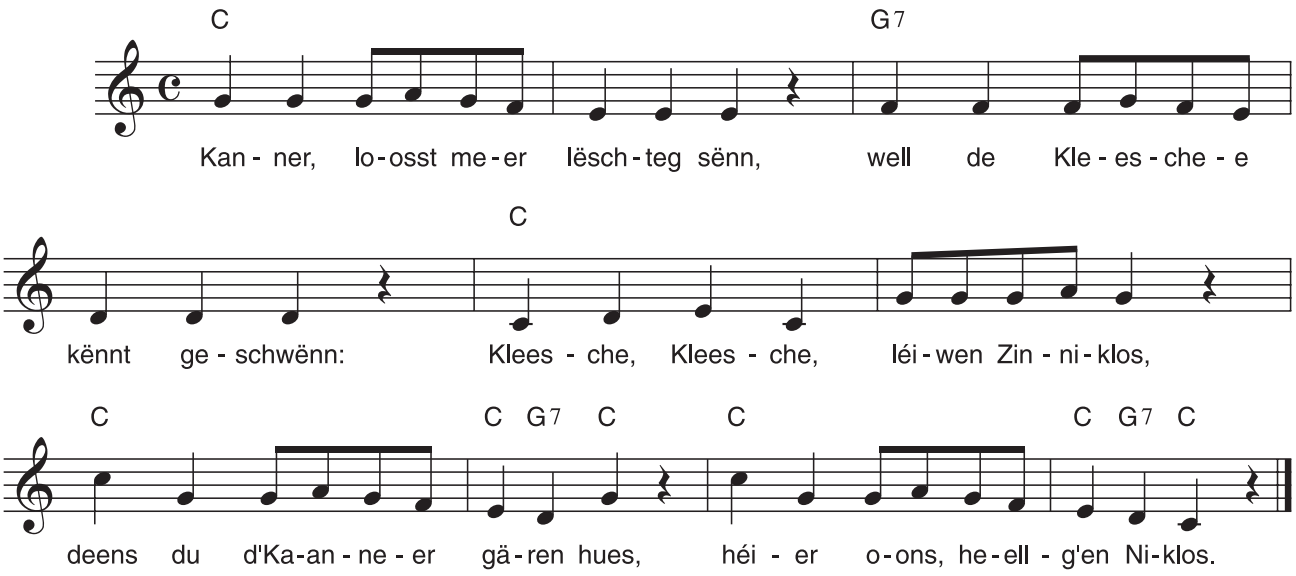

1. Kanner, loosst mer lëschteg sënn,
well de Kleesche kënnt geschwënn:

Ref.: Kleesche, Kleesche, léiwen Zinniklos,
deen s du d'Kanner gären hues,
héier ons, hellg'en Niklos.

2. Lues schlauft hien an d'Haus eran
fir ons all grouss Freed ze man:

3. Gläich kuckt hien sech d'Zied'len un,
déi mir him geschriwwen hunn:

4. Fëllt dann d'Tell'ren an der Rei,
mat Gebäck a Spillgezei:

5. Mat vill Saache fir déi Gutt,
fir déi Wéischt näischt wéi eng Rutt:

6. An da flitt en huerteg gläich,
zréck nees op an d'Himmelsräich:

7. Mir si muerges op mat Zäït,
wann nach d'Nuecht ëm d'Haiser läit:

8. Stiermen dann op d'Tell're lass,
Mond an A ginn opgerass:

9. De Verstand bleift muenchem sto'n,
't ass e Gléck, 't ass net ze so'n:

10. An da sange mir voll Freed,
datt et héich zum Himmel geet: